

Antoni

tygodnik parafialny

IV Niedziela Wielkanocna, 29 kwietnia 2012 r.

I czytanie Dz 4,8-12; II czytanie 1 J 3,1-2; Ewangelia J 10,11-18.

Lenistwo serca

"Smutek tego świata niesie śmierć" [2 Kor 7, 10]

Współczesny człowiek często doświadcza "kryzysu połowy życia". Kryzys ten dotyka osoby koło czterdziestki, a jest czasem w którym nie mamy ochoty już być wierni, nie chce nam się kochać jednej i tej samej osoby, mamy wszystkiego absolutnie dosyć. Pojawiają się pytania: "Co ja tutaj robię? Co jest warte moje działanie? Po co mam być wiernym?" Są to objawy kryzysu duchowego; w człowieku

zwycięża pragnienie ucieczki i porzucenia tego co rozpoczął. Nadzieja ustępuje miejsca beznadziei.

Ten duchowy smutek drażni człowieka od środka; jest swoistą mieszanką lenistwa woli i rozumu, braku motywacji oraz utraty sensu życia. Osoba dotknięta tym kryzysem zмага się z poczuciem porażki i frustracji, na wolę i miłość Bożą odpowiada przygnębieniem i niechęcią.

Współczesny świat gorąco namawia do porzucenia naturalnego prawa ludzkiej natury: "kochaj i czyn dobro, a unikaj zła". Zaczyna królować

nonsens, zaś prawda o człowieku, o rodzinie staje się nie do zniesienia. Zbyt trudne staje się uczenie dzieci szacunku dla innych, zbyt trudna miłość bliźniego, czynienie dobra, a zupełnie zbędna jest uczciwość, szacunek dla życia, oddawanie innym przysługi. Usidlony w ten sposób człowiek szuka zapomnienia w zmysłowych radościach (obżarstwo, pogoń za pieniędzmi, alkoholizm), ale zamiast zapomnienia znajduje wyłącznie rozpacz, którą zwraca przeciwko najbliższemu obarczając ich za wszelkie własne niepowodzenia. Opisywany kryzys nie ominął nawet Abrahama, gdy ten oczekiwał na spełnienie Bożych obietnic. Abraham poradził sobie poprzez żarliwą modlitwę słowami: "O Panie, jeśli darzysz mnie życzliwością, racz nie omijać Twego służy" [Rdz 18, 3].

My jesteśmy w lepszej sytuacji niż patriarcha Abraham. Chrystus pozostawił nam Ducha Pocieszyciela. Ilekroć dotknie nas kryzys duchowy uciekajmy pod skrzydła Ducha Świętego. Jeśli będziemy zniechęceni, przerażeni, zrozpaczeni jak Apostołowie w Wieczerniku wówczas prosimy Ducha Świętego o Jego siedmiorakie dary,

a w szczególności o dar wiedzy i dar mądrości.

Dar wiedzy (umiejętności) wspiera i chroni naszą wierność Bogu. W momentach życiowych kryzysów pozwala nam spojrzeć na wszystko z prostotą i optymizmem. Dar mądrości nadaje sens naszemu życiu, pozwala poznać i pokochać to co umiłował Bóg, czyniąc nas prawdziwie wolnymi.

Nie łudźmy się, że damy radę przewy-

żyć ów kryzys opierając się tylko na własnych siłach. Szatan odbierze nam nadzieję, potem miłość, dając w zamian lśniące namiastki tego świata, które będą zaledwie nędzną przykrywką olbrzymiej rozpacz, a ta prowadzi będzie nieuchronnie do śmierci wiecznej, o czym pisał i przestrzegał święty Paweł w liście do Koryntian.

Janusz Szwoch. Tekst inspirowany książką Ludovica Lecuru "7 darów Ducha Świętego"

Obrzędy Komunii świętej

Liturgia przygotowuje nas do przyjęcia Komunii świętej poprzez **Modlitwę Pańską**. Porządkuje ona przede wszystkim naszą relację z Bogiem, do którego ośmielamy się mówić „Ojcze”. Kolejnym etapem przygotowania jest prośba o chleb powszedni na każdy dzień. Bardzo wczesnie zaczęto utożsamiać ten chleb z Komunią świętą, o której Chrystus mówi w Ewangelii Świętego Jana: „Jam jest chleb życia, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki”.

Kontynuując *Ojcze nasz* prosimy: „I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom”. Jest to przypomnienie, że mając Boga za Ojca jesteśmy braćmi i siostrami w Chrystusie.

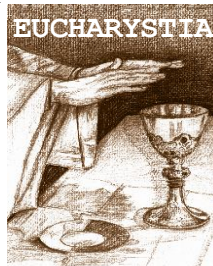
Zazwyczaj kończymy *Ojcze nasz* mówiąc: *Amen*. We Mszy świętej zakończeniem jest aklamacja zgromadzonego ludu: „Bo Twoje jest Królestwo i potęga i chwała na wieki”. Jest ona odpowiedzią na *embolizm*, będący rozwinięciem ostatniej prośby

Modlitwy Pańskiej. Wyraża on błaganie o uwolnienie całej wspólnoty wiernych spod mocy zła: „Wybaw nas Panie od zła wszelkiego i obdarz nasze czasy pokojem. Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, abyśmy zawsze wolni od grzechu i bezpieczni od wszelkiego zamętu, pełni nadziei oczekiwali przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa”.

To wołanie o pokój („obdarz nasze czasy pokojem”) przygotowuje do przyjęcia łaski, którą daje Chrystus:

„Pokój wam zostawiam, pokój mój wam daję”. Słowa te zostały wypowiedziane w szczególnym kontekście: „Wieczorem, owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął przed nimi i wyklętnym zdało się, że widzą ducha”) i rzekł do nich: Pokój wam”.

Czytając Janowy opis można niemalże odczuć namacalność tego „pokoju”. Oto Chrystus wchodzi w konkretny ludzki

dramat (przestraszonych i zawstydzonych apostołów) i wskrzesza ich nadzieję, a więc niejako daje nowe życie. Nie polega ono na tzw. świętym spokoju. Czytając dalej Pismo Święte można zauważyć, że apostołowie, poczynając od Zesłania Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy, nie zaznają już spokoju. „Pokój”, którym zostali obdarzeni, opiera się na zmartwychwstaniu Chrystusa. Uczniowie, widząc Go, mogą włożyć palce w Jego rany, radośnie powtarzając: „O śmierci, gdzie jest twój oścień, gdzie twoje zwycięstwo”? Chrystusowe zwycięstwo nad śmiercią jest najgłębszym źródłem prawdziwego pokoju serca, który trwa pomimo róż-

nych życiowych zawirowań. Świadkiem tego jest święty Paweł, który „znosząc wiele cierpień dla Ewangelii” mówi o zwycięstwie:

„Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz. Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Jak czytać Pismo Święte?

Jest pewnie wiele sposobów podejścia do tej sprawy. Warto jednak posłużyć się sprawdzoną czterostopniową metodą LECTIO DIVINA (czytanie Boże).

I. Lectio (czytanie): Znajdź miejsce, które pomoże ci wyciszyć się zewnątrz i wewnątrz. Czytaj uważnie tekst Pisma Świętego, wierząc, że to Duch Święty dyktuje go dla ciebie. Słowo Boże, które zostało spisane, musisz usłyszeć i przyjąć całą swoją istotą. Wybrany tekst słowa Bożego czytaj powoli i półgłosem. Takie czytanie pomaga uczestniczyć w lekturze całym ciałem i ułatwia zapamiętywanie. Staraj się czytać tekst całym sobą: umysłem, sercem i wolą. Ucałuj Pismo Święte z miłością i adoracją.

II. Meditatio (rozważanie): Staraj się zrozumieć tekst dogłębnie. Zadawaj sobie pytanie: Co Bóg do mnie mówi? Medytacja to stopniowe wprowadzenie w tajemnicę słowa Bożego: pilne skupienie umysłu i poszukiwanie ukrytej prawdy. Koncentruj się nie na sobie, lecz na słowie - jego bogactwo pomoże Ci poznać i zrozumieć siebie. Zatrzymaj się nad fragmentem, który przykuł twoją uwagę - zadziwił lub zaniepokoił. Rozważaj święty tekst i powtarzaj go. Rozpocznij lekturę cichym głosem. Powtarzaj słowo lub zdanie, które przykuwa twoją uwagę. Nasycaj się nim. Szukaj wyjaśnienia Pisma przez Pismo, tzn. powiąz słowo lub zdanie z jakimś innym biblijnym fragmentem, który przychodzi ci na myśl. Wypisz słowa, które najbardziej do ciebie przemówiły. Umieść je na widocznym miejscu jako "drogocenny klejnot dnia".

III. Oratio (modlitwa): Teraz ty mów do Boga. Otwórz przed Nim serce, wsłuchaj się w jego poruszenia, pozwól Bogu w nie wstąpić, abys mógł opowiedzieć o przeżyciach, które rodzi w tobie Słowo. Módl się prosto i spontanicznie, wykorzystując doświadczenie z wcześniejszych lectio i meditatio. Uwielbiaj Boga i dziękuj Mu za to, kim jest w twoim życiu. Przywołaj w pamięci zdarzenia, które Bóg uczynił w historii twojego życia. Błagaj Go, proś, wołaj, wyrażaj swoje cierpienie.

IV. Contemplatio (przebywanie z Bogiem w Jego obecności): Otwórz się na łaskę kontemplacji, czyli bądź z Bogiem tam, gdzie On przebywa. Trwaj przed Bogiem i przy Nim całym sobą. Samą swą obecność uczyn modlitwą (wszak kontemplacja to czas bezsłownego westchnienia Ducha, ukojenia w Bogu, rozmowy serc; godzina nawiedzenia przez Słowo). Staraj się milczeć i pozostawać w bezruchu, w skupieniu. Trwaj w doświadczeniu oczekiwania i spojrzenia, bo to ono rodzi głęboką więź z Bogiem. Na siebie i innych ludzi, na wydarzenia swego życia staraj się patrzeć Jego oczyma i pozwól, aby wszystko przenikała Jego łaska. Kiedy zaczniesz widzieć z perspektywy Boga, wtedy zaznasz pokoju.

Źródło: www.warszawa.franciszkanie.pl

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Dzisiejsza niedziela rozpoczyna tydzień modlitw o powołania zakonne i kapłańskie. Prosimy pamiętać o tej intencji.
2. Zapraszamy na katechezę biblijną w poniedziałek o godzinie 19.10.
3. Parafialna pielgrzymka do Sanktuariów wschodniej Polski wyruszy we wtorek o godzinie 6.00.
4. We wtorek, 1 maja obchodzić będziemy wspomnienie Świętego Józefa.
5. Zapraszamy na nabożeństwa majowe codziennie od wtorku o godzinie 20.30.
6. W czwartek, 3 maja obchodzić będziemy uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski. Zapraszamy na Msze święte jak w każdą niedzielę.
7. Parafia Matki Bożej z Wejherowa organizuje wyjazd do Medjugorie w dniach od 19 do 27 maja. Szczegółowe informacje w zakrystii.
8. Organizujemy wyjazd na spotkanie młodzieży w Lednicy 2 czerwca. Zapisy w zakrystii, a dodatkowe informacje na stronie www.lednica2000.pl.

Parafia Świętego Antoniego, ul. Fenikowskiego 4, 84-240 Reda; Tel. 058-678-50-04
Msze św. w niedziele: 7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00; w tygodniu: 7.00; 18.30
Biuro parafialne: wtorek i czwartek od 16.00 do 17.30; sobota od 9.00 do 10.00
www.antoni-reda.pl